

EDITORIAL

GUERRERO i SALA, Lluís

 <https://orcid.org/0000-0002-2865-7181>

*Acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. Director de la revista Gimbernat.
Manresa (Bages). 9658lgs@comb.cat*

Sempre és un goig presentar un nou exemplar de la revista i oferir el fruit del treball que diversos autors dediquen a les àrees de recerca més variades dins les ciències de la salut, als territoris de parla catalana. En aquest número, dins la diversitat que caracteritza *Gimbernat*, rep una atenció especial la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya (RAMC) per dos motius diferents. El primer, com a capçalera pròpia de la institució, com també ho és la *Revista de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya*, de llarga tradició. És aquesta una revista de l'Acadèmia, de la Universitat de Barcelona i de la Societat Catalana d'Història de la Medicina. El segon, perquè el dia 4 de maig propassat la RAMC complia els 250 anys d'existència, una efemèride que no pogué celebrar a causa de la pandèmia causada pel virus SARS-CoV-2 i que queda pendent pel futur proper.

La visibilitat de l'Acadèmia a les pàgines de la seva revista és una constant perquè part dels autors que hi publiquen són acadèmics i també, a vegades, pels temes que hi apareixen sobre la seva història. Cal recordar que la RAMC és la institució sanitària més important de Catalunya al llarg dels darrers dos segles i mig, una entitat troncal que s'ha ramificat donant lloc a la major part d'estructures sanitàries que avui coneixem. Per tant, està ben justificat que aquesta llarga presència es reflecteixi en aquestes planes que ara precedim.

Revista, seguint la definició que té aquest mot al diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, és una "publicació periòdica amb escrits sobre diferents matèries o sobre una especialitat". En aquest cas oferim al lector una publicació semestral, estructurada en diverses seccions, en què professionals de diverses ciències de la salut i de la vida tracten temes ben diferents que abasten des del segle XV fins quasi l'actualitat. La pluralitat i l'obertura a totes les ciències de la salut mostra un àmbit on molts investigadors tenen cabuda; la capçalera anuncia un espai de trobada i de coneixement. Aquest número pretén demostrar una vegada més aquesta voluntat, que justifica el subtítol de *Revista d'història de la medicina i de les ciències de la salut*.

Com és exigible, els textos són originals inèdits i això en algun cas concret no vol dir que d'algun tema no se n'hagi parlat mai, sinó també que mostra una nova visió d'un fet o personatge ja conegut o aprofundeix en un aspecte que havia passat inadvertit.

Alguns dels treballs que publiquem formen part del programa del XXI Congrés Internacional d'Història de la Medicina Catalana que s'havia de celebrar els dies 5 i 6 de juny de 2020, que per raons de la pandèmia de la covid-19 es va haver d'ajornar al 18 i 19 de setembre i que a hores d'ara segueix sense celebrar-se, pel mateix motiu. La RAMC i el Comitè Organitzador d'aquesta trobada mantenen la convocatòria per data no determinada, per quan les condicions de salut pública ho permetin. La commemoració dels cinquanta anys d'aquests congressos és irrenunciable.

Aquest número 74 de *Gimbernat* s'ha preparat en una situació ben lamentable, sota l'embat pandèmic de la covid-19, tal com va passar en l'anterior. Vam confegir el número 73 tancant la redacció a finals maig amb 66.545 casos d'infecció demostrada amb proves de laboratori i 12.241 defuncions. A l'inici de l'estiu, amb la davallada dels indicadors epidèmics, s'acabà l'estat d'alarma i el confinament decretats per l'Estat i s'inicià la fase de represa, i poc després del relaxament de les mesures de prevenció, el mes de juliol va començar a deteriorar-se de nou la situació de forma progressiva, i malauradament una corba exponencial va representar l'ascens de casos i defuncions traçant la segona ona d'una corba bimodal, que a l'hora de tancar aquesta edició el mes de novembre de 2020, se situa camí dels 380.000 contagiats comprovats i 16.300 el nombre de morts, alguns d'ells sanitaris, sense que aquest sigui, ni molt menys, el final.

Amb un model sanitari tensat al màxim i un sanitari esgotats i desolats, es comença a plantejar el futur amb propostes de canvis, sota la incertesa de l'evolució de la pandèmia, i de l'escenari posterior de la sanitat catalana, de l'economia i de la cultura del país. Els fons europeus es preveuen insuficients per a la reconstrucció total i preocupa l'esdevenidor de la nostra societat. Ultra les necessitats més bàsiques de salut i de mitjans per viure, també amoiña pensar com en sortirà la nostra cultura, la ciència, la tecnologia, la docència, la recerca pura i aplicada i com renaixeran i amb quina força les humanitats, les arts i la cultura popular. A la fi, una gran part dels col·laboradors de *Gimbernat* som sanitaris i coneixem bé les prioritats, però fem a més el món de la cultura i aquesta també ens dona ànsia.

El consell de redacció desitja que tots els seus lectors trobin atractius els treballs que presentem i les dades que puguin necessitar, com també que es mantinguin sans i estalvis i que el proper editorial pugui ser molt més esperançador. Moltes gràcies als autors que han col·laborat amb aquest número 74 i a tots els que el llegeixin i consultin la versió en paper o la digital, ara i sempre.